

# РЕШЕНИЕ

№ 40423

гр. София, 03.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в**  
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **8418** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.85 и чл.84, ал.2, вр. чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. М. М. Я., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., чрез адв. Т. Л., срещу Решение № 51-ОК/25.07.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с вх. № УП 23587/09.07.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, тъй като са налице предпоставките за допускане на последваща молба в производството за предоставяне на международна закрила. Счита, че административния орган, с оглед на изложеното в жалбата и на новите обстоятелства относно страната на произход, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказа от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши неговите основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 9, ал.1 от ЗУБ. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат предвид всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решението по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане. Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение. Моли да бъде отменено и преписката

да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. Л.. Осигурен му е и превод на език, който разбира и съдът му разяснява всички права и правни последици в процеса, съгласно служебното начало в това производство. Поддържат жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно оспорваното решение.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл. 144, ал. 1 АПК, установи от фактическа страна следното:

З. М. М. Я. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-1376 на 31.07.2024г. на РПЦ – [населено място]. С Решение № 10629/08.10.2024г., издадено от председателят на ДАБ при МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван пред Административен съд – София-град (АССГ). С Решението № 2147/20.01.2025г., постановено по адм. дело № 20247010711305/2024г. на АССГ е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин срещу издаденото от председателя на ДАБ при МС решение. С решение № 6439 от 13.06.2025г., постановено по адм. дело № 4398/2025г., Върховен административен съд (ВАС), Първо отделение е оставил в сила първоинстанционното решение.

Подадена е последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП 23587/09.07.2025г. на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет, от З. М. М. Я., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение –неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Към подадената последваща молба чужденецът е представил единствено Договор за наем, сключен на 01.02.2025г. в [населено място] между сирийския гражданин и наемодателите Ал Ш. и Ал Ш..

В своята молба чужденецът е посочил, че не желае да се завърне в С., поради влошената обстановка, след свалянето на режима на Б. А., властта е взета от движението „Х. Т. ал Ш.“, което е бивше подразделение на „Ал К.“. Твърди, че към момента размириците продължават и най-потърпевши и безпомощни са представителите на цивилното население. Счита, че поради обстановката в С., евентуалното му завръщане ще застраши пряко неговите неотменими права, като право на живот и свобода и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 51-ОК/25.07.2025г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № № УП 23587/09.07.2025г. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението органът е приел, че не се обуславят нови обстоятелства въз основа, на които чужденецът да бъде допуснат до ново производство по предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си административният орган е изследвал заявената от З. М. М. Я. заплахата за живота му, при евентуалното му завръщане в С.. Приел е, че молителят не обосновава твърденията си, че след напускане на държавата си на произход са настъпили значими събития за живота му там, въз основа на които да може да се обосноват опасенията му от преследване, не представя доказателства за наличие на заплахата за неговия живот. Интервюиращият орган е разгледал актуалната обстановка в Сирийската арабска република и като се е позовал на информацията, съдържаща се в справка с входящ № МД-02-414/30.07.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, е извел извод, че към настоящия момент

информацията за С. дава основание да се приеме, че обстановката след свалянето от власт на Б. А. е по-скоро сравнително спокойна. В страната на произход на жалбоподателя не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

След като е заключил, че жалбоподателят представя каквито и да било относими и релевантни документи, сочещи, че при евентуално завръщане в държавата си по произход чужденецът лично ще бъде преследван или по отношения на него е налице опасност от тежки посегателства, както и, че изложените факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, интервюиращият орган е приел, че последващата му молба за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила, и на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост, както и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ Председателя на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му - чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от З. М. М. Я. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С.. От представената справка с вх. № МД-02-414/30.07.2025г., както и приложената от ответника справка с вх. № МД-02-556/13.10.2025г. изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, може да се направи извод, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за

правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява, че след като жалбоподателят е напуснал С. в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. От изложеното в справката следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Положението в Сирийската арабска република е разгледано подробно и в решението на ВАС и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Всеки изложен в молбата довод е подробно обсъден и оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като акта съответства и на материалния

закон. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

**Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,**

**Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на З. М. М. Я., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., срещу Решение № 51-ОК/25.07.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с вх. № УП 23587/09.07.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е окончателно.

**СЪДИЯ:**